

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

ORGAN

FOR

KVINDESAGEN I DANMARK.

Nr. 9.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.
Abonnement 60 Øre pr. Kv. foruden
Postpenge. Annoncer pr. Petitlinie eller
dens Plads 10 Øre.

København, den 1. Maj 1890.

III. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Kvindesundhed og Kvindesag.

Af

Karl Fred. Jensen.

Skønt man ikke kan andet end være Hr. Staal taknemlig, fordi han har rejst en Diskussion her i Bladet om ovennævnte Emne, og skønt man maa indrømme, at der er meget sandt i, hvad han skriver, saa kan man dog ikke godt undgaa at blive oprørt over den virkelig »hensynsløse« Maade, hvorpaa han har rejst og fører denne Forhandling med Kvinderne i disses eget Blad. Og da de selvfølgelig nødig, af Humanitet over for deres rigtignok mindre humane Gæst, vil tage alt for haardt fat paa ham, saa anser jeg det kun for at være en anden tilstedeværende Mands simple Pligt ikke alene at tage bestemt Afstand fra det, som Hr. Staal saaledes rask væk udgiver for de yngre Mænds Tanker, men tillige saa vidt muligt give ham Svar paa Tiltale.

Med al Agtelse for Hr. Staal og hans ellers dygtige og humane Arbejde i Fremskridtets Tjeneste, kan man dog ikke godt frigøre sig for et lille Smil over den Komik, der ligger i hans selvgoede naive Fremhæven af Mændenes »hundredaarige« Fortrin over for Kvinderne i Retning af at frigøre sig for *Modens Tyranni*. — Jeg kan virkelig ikke indse, at vi Mænd har nogen som helst begrundet Ret til at kaste Kvinderne en saa knusende Foragt i Ansigtet, som den Hr. Staal tillader sig over for Fru *Hortens* beskedne

og hensynsfulde, for ikke at sige ydmyge, Selvforsvar.

Hvor ser vi Mændene udvise en saa meget større Selvstændighed og Originalitet?

Hvor møder de frem med en større Selvbehersekelse over for Naturdrifterne eller Modens Fristelser? —

Hr. Staal peger med Stolthed paa *Afholdsarbejdet* — der dog langt fra udelukkende bliver ført af Mændene, men maaske nok mest for dem — og paa Reformerne i Herredragten og udbryder med Pathos: . . . »betegner dette ikke et stort civilisatorisk Fremskridt fra Barbariets Uvidenhed? — Men Damerne — og deres Efterabere blandt de mindre bemidlede — stikker med deres Dragt endnu midt i Barbariet« . . . o. s. v.

Mig synes, det lyder akkurat som Hr. Staal vilde sige, naar man var ved at redde Stumperne efter en farlig Epidemi, som havde sænket Millioner i Graven, og som var opstaaet paa Grund af Urenlighed og naturstridigt Levned: »Betegner dette ikke et stort civilisatorisk Fremskridt fra Barbariets Uvidenhed i Retning af *Sundhedspleje*?« — — — —

Og kunde Kvinderne ikke med lige saa god og en større berettiget Stolthed — paa Grund af den undertrykte Stilling, Mændene fremdeles holder dem i — pege hen paa Arbejdet mod Prostitutionen? og Arbejdet i og for kvindelig Gymnastik og Sløjd? Eller paa Arbejdet for Kvindens Frigørelse i det hele?

Har Kvinderne ikke paa disse Omraader haft adskilligt mere at kæmpe imod i Retning af at trodse Skik og Brug — ikke alene paa Grund af deres